

Ἰνέκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ὡς ἐδιδάχθητε ἢ διὰ λόγου, ἢ δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικεῖς (Κεφ. Ι' Β' στιχ. 15)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου 1960 (Π.Ο.Η.)
Ἔτος ΙΕ'. Ἀριθ. 330 Τιμὴ Φύλλον Δραχ. 1

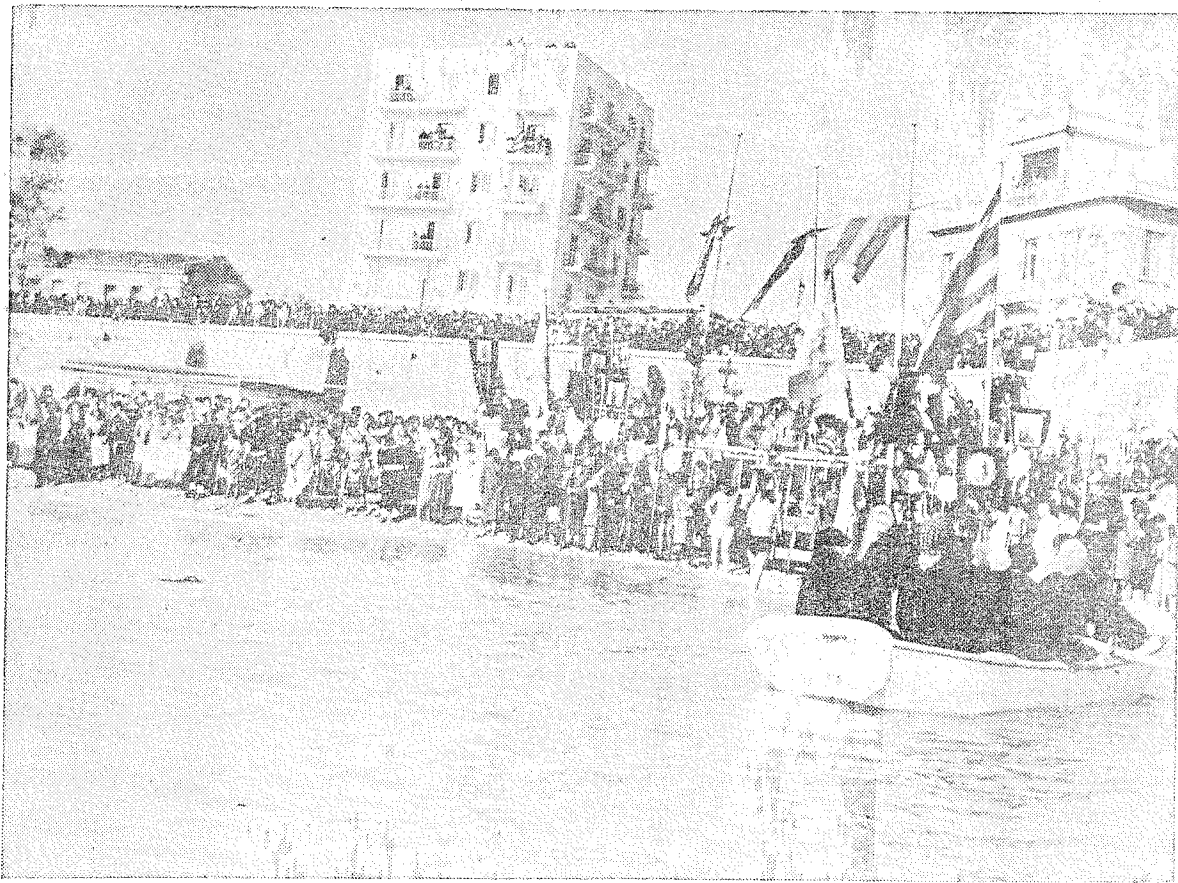
ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ.
Γραφεῖα: Ὁδὸς Κάνιγγος 32 Τηλ. 622.952—Ἀθήναι

Διευθύνεται ἐκτὸς ἡμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἡμεσίαι δραχ. 30

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἡμεσίαι δολ. 4

Ἡ Ὁρθοδοξία ἐθριάμβευσε. Τὸ σάλπισμά της συνήγειρε τὰ χριστιανικὰ πλήθη εἰς μίαν πρωτοφανῆ ἀνάτασιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος. Χιλιάδες ἀμέτρητοι λαοὶ διεδήλωσαν τὴν ἐμμονὴν των εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀνωτέρω ἐν μικρὸν τμήμα τῆς λαοθαλάσσης, ἥτις ἐπλαισίωσε τὴν τελετὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων ἐν Πειραιεῖ. Τὰ πλήθη αὐτὰ μὲ τὸν θερησκευτικὸν ἐνθουσιασμόν των συνήρπασαν, ὡς ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τὸ ὀρθόδοξον φρόνημα καὶ ἀνεργίπισαν τὴν πίστιν εἰς τὸν θρίαμβον τῆς πατρῴας εὐσεβείας.

Ἀγαθὴ ἡ ἑναρξίς τοῦ 1960

Ἡ ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΦΡΕΑΤΥΔΑ

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπετέλεσε τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῆς δράσεως τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν.

Ἡ γραφικότης τῆς τελετῆς, ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάντησις τῶν ἀγωνιζομένων, ἡ ἐμφάνισις ὅλου σχεδὸν τοῦ Ἱερατικοῦ διεμέρφωσαν τὸ ἑορταστικὸν κλίμα τῶν Θεοφανείων, ὥστε νὰ μὴ εἶναι νοητὴ ἡ ἑορτὴ των, ἄνευ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Οὕτω πως λοιπὸν καὶ ἐφέτος. Ἀπὸ ἑνωρὶς ἤρχη·

σε νὰ τίθεται τὸ πρόβλημα· ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ κατάδυσις, δεδομένου, ὅτι εἰς Πολ. Φάληρον ἀπεκλείετο, διότι ὁ γνωστὸς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Μυρτιδιωτίσσης δὲν παρεχωρεῖτο ὑπὸ τῶν ιδιοκτητῶν του.

Μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἐπιτοπίους ἐρεῦνας εἰς διαφόρους παραθαλασσίους περιοχὰς ἐθεωρήθη ἡ Φρεατὺς ὡς τὸ καταλληλότερον σημεῖον καὶ ὡς ναὸς ἡ Ὑπαπαντὴ Πειραιῶς.

Ὁ πολυσέβαστος καὶ ἀκαταπόνητος κ. Γεώργιος Κόττης, μαζὺ μὲ τὸν δραστήριον Θεολόγον κ. Σταθ. Καραμήτσον ἐπέτυχον τὴν ἔκδοσιν ἀδείας κατ'

Καὶ μετὰ τὴν τελετὴν ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ἦτο κορυφωμένος ὥστε νὰ μὴ διαλύεται. Περιεστοίχιζε τοὺς Ἱερεῖς μας καὶ τοὺς ἡγχαρίσται. Διεδήλωνε μὲ κάθε τρόπον τὴν χαρὰν του καὶ ἤρχετο ἵνα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπολαύσῃ συντόμως καὶ ἄλλας τοιοῦτας πανηγυρικὰς ἀνατάσεις. Ἀνωτέρω στιγματίζον ἀπὸ τὰς συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις. Περιεστοιχοῦμενοι ὑπὸ πλήθους πιστῶν, διακρίνονται : Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιμ. Ἀκάκιος, ὁ Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρμπας, ὁ Ἀρχιμ. Νεόφυτος Καλοφούντης κ.ἄ. Τοὺς εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς ἵνα πρωτοστατήσουν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πανηγύρεις τῆς Ὁρθοδοξίας.

εὐθείαν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Ἀσφαλείας.

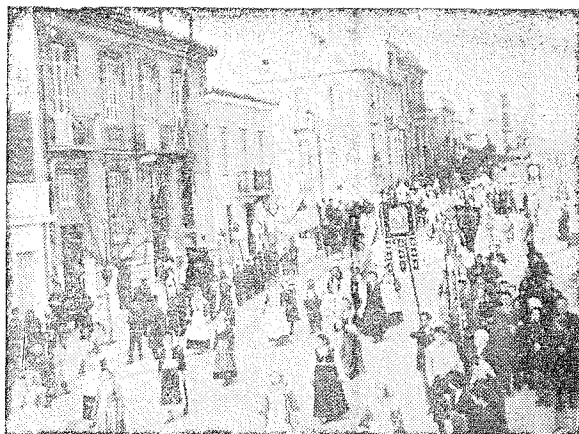
Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξεπὶνῃσε ἐν ὁ-
λαις ταῖς λεπτομερείαις τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῆς τελετῆς, τὴν Δευτέραν
ὁ κ. Γεώργ. Κόττης, μόνος του ἀνέλαβε τὴν ἐγκα-
τάστασιν τῶν ἐξεδρῶν εἰς τὸ σημεῖον τῆς καταδύ-
σεως καὶ τὸν σχετικὸν σηματοστολισμόν.

Τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς ἤρχισαν τὰ καταφθάνον-
τες ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς γῆς τὰ ἀγωνι-
ζόμενα τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνα. Δὲν τὰ ἡμπόδισε οὐ-
τε τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, οὔτε ἡ ἀπεργία τῶν
λεωφορείων, οὔτε ἡ ψυχρότης τοῦ καιροῦ.

Τόσον ὁ Ἱερός Ναὸς τῆς ὑπαπαντῆς, ὅσον καὶ
οἱ ἄγοντες πρὸς αὐτὸν δρόμοι εἶχον ἀσφυκτικῶς κα-
τακλυσθῇ. Ἀρκετὸν δὲ μέρος τοῦ πλήθους εὗρισκε-
το ἀπὸ ἐνωρὶς εἰς τὸν παρὰ τὴν θάλασσαν χώρον.
Ἀφοῦ ἐτελείωσε ἡ Θεία λειτουργία ἐσηματίσθη
ἡ πομπή. Ἐπὶ κεφαλῆς εὗρισκετο ἡ μουσικὴ παια-
νίζουσα. Ἡκολούθουν νεάνιδες ἐκ Σαλαμῖνος καὶ
Μενιδίου μὲ γραφικὰς ἐνδυμασίας, ὡς καὶ φουστανε-
λοφόροι μὲ τὰ λάβαρα. Ἦρχοντο τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ
ἐν συνεχείᾳ πλαισιούμενος ἀπὸ τιμητικὸν ἐκ ναυτι-
κοῦ ἄγημα ἐπορεύετο ὁ Ἱερός Κλήρος.

Ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἦτο ὁ παλαι-
μαχος γέρον πατὴρ Ἀνάκιος, πρόεδρος τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ παρουσία του ἔδωσε ἰδιαί-
τερον τόνον, καθ' ὅσον ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν πρῶ-
των ἀγιορειτῶν, οἵτινες προσῆλθον εἰς τὴν ἐξυπη-
ρίτησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος. Ἦλθε νέος καὶ ἀκ-
μαῖος καὶ ἤδη ἐλευκάνθη καὶ ἐγήρασε ἀγωνιζόμε-
νος. Σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ παραστήματα διετέλεσεν ἐ-
φημέριος καὶ τοὺς περισσότερους ἀγωνιστὰς εἶχε κα-

Σεμνοί, πειθαρχημένοι, ἀναβαπτισμένοι εἰς τὴν
κολυμβήθραν τῆς ἱερᾶς συγκαλήσεως, κατέρχον-
ται οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν τόπον
τῆς τελετῆς. Ὁ ὄγκος τῶν καὶ τὸ φρόνημά των
εἶναι ἡ καλύτερα ἐγγύησις τῆς ὑπάρξεως τοῦ
Ἱεροῦ Ἀγῶνος. Ἐνὸς Ἀγῶνος ὅστις δὲν ἔχει
ἄλλην φιλοδοξίαν παρὰ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ φρόνη-
μα καὶ τὴν ψυχὴν συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς
τὸ κλέος καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν χρυσῶν οἰώνων.

ἔχει πνευματικὰ τέκνα. Δικαίως λοιπὸν ἡ παρουσία
του κατὰ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως προσέδωσε ἰ-
διαιτέραν αἴγλην εἰς τὴν τελετὴν.

Καὶ μετὰ ἀσυγκράτητον κατήρχετο τὸ κύμα τοῦ
λαοῦ. Ἀσυναισθήτως τὸ ἐμπυκνὸν αὐτὸ κύμα ὑπεν-
θυμίζει τὸν συμβολικὸν στίχον τοῦ Ἀρ. Βαλαωρί-
του «Μέριαισε, βράχε, νὰ διαβῶ, τὸ κύμα ἀντρεω-
μένο. . . ». Εἰς τὸν συμβολικὸν αὐτὸν στίχον ὁ
σκλάβος Ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο τὸ κύμα καὶ ὁ βράχος
ἡ ἀδικία τοῦ δυνάστου!

Καὶ ἐδῶ τὸ κύμα πάλιν ὁ λαός, τοῦ ὁποῦ ὁ
πόθος καὶ ὁ ζῆλος θὰ ἐκμηδενίσουν κάθε ἐμπόδιον
καὶ θὰ φέρουν τὴν ποθητὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μὲ τὰς καὶ εὐπρέπειαν ἐψάλη ὁ Μέγας Ἀγια-
σμός καὶ ἔρχοντο ἡ καταδύσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
ἐν ᾧ ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους ὑπῆρξε ἀπερίγρα-
πτος.

Καὶ αὕτη μὲν ὑπῆρξε ἡ πενιχρὰ περιγραφὴ ἐνὸς
γεγονότος, τοῦ ὁποῦ ὅμως ἡ ἀκτινοβολία εἶναι
Πανελληνία.

Τρίτοι παρατηροῦνται ὁμολογοῦν, ὅτι αἱ χιλιάδες
αὐταὶ τοῦ λαοῦ, θὰ πρέπη κάποτε νὰ δικαιωθῶσιν,
διότι οὐδένα βλάπτουν καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ
ἔχουν τὰς πεποιθήσεις των.

Καὶ ἀσφαλῶς θὰ δικαιωθῶσιν, διότι ὁ ὕψιστος
σκοπὸς τοῦ Ἀγῶνος εἶναι τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθο-
δοξίας.

«Δόξα καὶ τιμὴ» εἰς τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν
ἐπιτυχίαν τῆς ἀρίστης αὐτῆς τελετῆς καὶ ἡ χάρις
τοῦ ἐπιφανέντος εἰς τὸν Ἰορδάνην ἅς εἶναι μὲ τὰς
ψυχὰς τῶν χιλιάδων ἑορταστῶν, ποὺ προσῆλθον εἰς
τὸ προσκλητήριον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν δημοσίως τοὺς ἐξωχω-
τάτους ὑπουργοὺς κ.κ. Καλαντζήν καὶ Μάρτην, διότι
ἐξησφάλισαν τὴν ἄδειαν καταδύσεως.

Τμήμα τῆς χειμαρρῶδους καθόδου τῆς πομπῆς
πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὸ πλήθος ἔχει κατακλύσει
ὅχι μόνον τὴν κυρίαν ὁδὸν τῆς καθόδου ἀλλὰ
καὶ τὰς πλαγίως καὶ ἐκκύνεται ἀκράτητον πρὸς
τὸν τόπον τοῦ ἁγιασμοῦ. Ὁ ἐνθουσιασμός του
ὑπῆρξεν ἐπαρκὴς ἀπάντησις πρὸς ὅσους ἐπί-
στευσαν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π ρ ο ς

τοὺς Εὐλαβεστάτους ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γ. Ο. Χριστιανῶν

*“Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἵπατε ἐν τῷ φωτί, καὶ
ὁ εἰς τὸ οὐδὲ ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τὸν δωμάτων
Ὁ Κύριος πρὸς τοὺς μαθητάς του*

Πολυσέβαστοι Πατέρες,

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πολυσέβαστος
δοσιότης σας θὰ συνέρχεται εἰς τὸ Γ' κατὰ σειράν
συνέδριον τοῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.
τὴν καρδίαν τοῦ παναρχαίου ἐχθροῦ τῆς Ἐκκλησίας
θὰ τὴν διαπεράσῃ ὡς ὀδυνηρὸν φάσγανον ἡ διακή-
ρυξις σας, ὅτι ἡ ὀρθοδοξία δὲν ἀπέθανεν ἀλλὰ ζῇ.

Διότι εἶναι νίκη ἡχηρά, σάλπισμα διάτορον,
κραυγὴ στενωρείᾳ ἡ παρουσία σας. Διότι οἱ ὑπε-
ρασπισταὶ τῆς ὀρθοδόξου κιβωτοῦ ὀλιγοστεύουν ὁ-
σημέραι, καὶ ἡ εὐάριθμος φρουρὰ τῶν ὑπερασπι-
στῶν φράσσει μὲ τὰ στήθη της τὴν διάβασιν εἰς
τοὺς ἐχθρούς.

Εἶναι ἐξαιρετικῶς δύσκολοι καὶ πονηροὶ οἱ και-
ροὶ σεβαστοὶ πατέρες. Αὐτὸ τὸ γνωρίζομεν ἐξ Ἰσου
καλὰ καὶ ἡμεῖς.

Καὶ ὅσον χαλεπώτεροι εἶναι αἱ περιστάσεις τό-

Χειμαρρώδης καὶ μεγαλοπρεπὴς ὑπῆρξεν ἡ κάθοδος πρὸς τὴν θαλασσίαν περὶ οὐκίαν τῆς καταδύ-
σεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Προηγούμενον ἄγημα ναυτῶν, μουσικὴ τοῦ Δήμου, τὰ λάβαρα καὶ
αἱ σημαῖαι βασταζόμεναι ὑπὸ σημαιοφόρων μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας, οἱ ἱερεῖς καὶ τὸ πλῆθος
ἐσχημάτιζον τὸν πιστὸν ἄχρι θανάτου στρατὸν τῆς Ὁρθοδόξιας. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς ἔχει
τις ἀπτόν τὸ δεῖγμα τῆς ἀκενώτου δυνάμεως τῆς Ὁρθοδόξιας. Τίποτε δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὴν
παραχαράξῃ, νὰ τὴν πωλήσῃ. Ὁπισθεν τῆς ἀγιότητός Της ἵσταται ὁ ἀείττητος στρατὸς τῶν
πιστῶν της. Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία.

σον περισσότερον γιγαντιαῖος ὁ ἀγών. Ἰδοὺ διατὶ χαιρετίζομεν ὑπερῶς τὴν παρουσίαν σας. Διότι ἡ ἱερά σας σύναξις, συμβολίζει ἕνα πανάρχαιο τιτά-νιο ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετὸν θανασίμον ἐχθρὸν αὐτῆς.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔργον σας δὲν εἶναι εὐχολόν. Γύρω σας μαίνεται ἡ καταιγὶς τοῦ ἁμαρτωλοῦ αἰῶ-νος. Εἶναι ἀφαντάστως δύσκολον νὰ κρατηθῇ κα-νεὶς ὁρθὸς μέσα εἰς τὴν πλημύρα τῆς ἁμαρτίας. Πολὺ περισσότερον δὲ νὰ κρατήσῃ καὶ ἄλλους.

Σεῖς βεβαίως γνωρίζετε, σεβαστοὶ Πατέρες, ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζετε, δηλ. τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἄλλοι τὴν ἀνατινάζουσιν εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὴν κατεδαφίζουν ἐκ θεμελίων.

Οἱ ἐχθροὶ ἐπληθύνθησαν. Ὁ κλειὸς περισφίγγε-ται. Τὸ μέλλον εἶναι δυσοίωνον. Ἀλλὰ τί λέγομεν; Αὐτὸ εἶναι βλασφημία. Πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύ-σουσιν, ὑπεσχέθη ὁ Κύριος, καὶ οἱ λόγοι Του οὐ πα-ρελεύσονται.

Αὐτὸ ἀκριβῶς συντηρεῖ καὶ τὸν ἀγῶνα μας. Ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ ἔργον εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ

Θεοῦ, οἰκοδομεῖ τὴν στρατευομένην Ἐκκλησίαν καὶ ἐργάζεται εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Σωτῆρος.

Θὰ ἦτο μοιρολατρεία ὅμως νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν δύναμιν ποὺ παρέχεται ἄνωθεν.

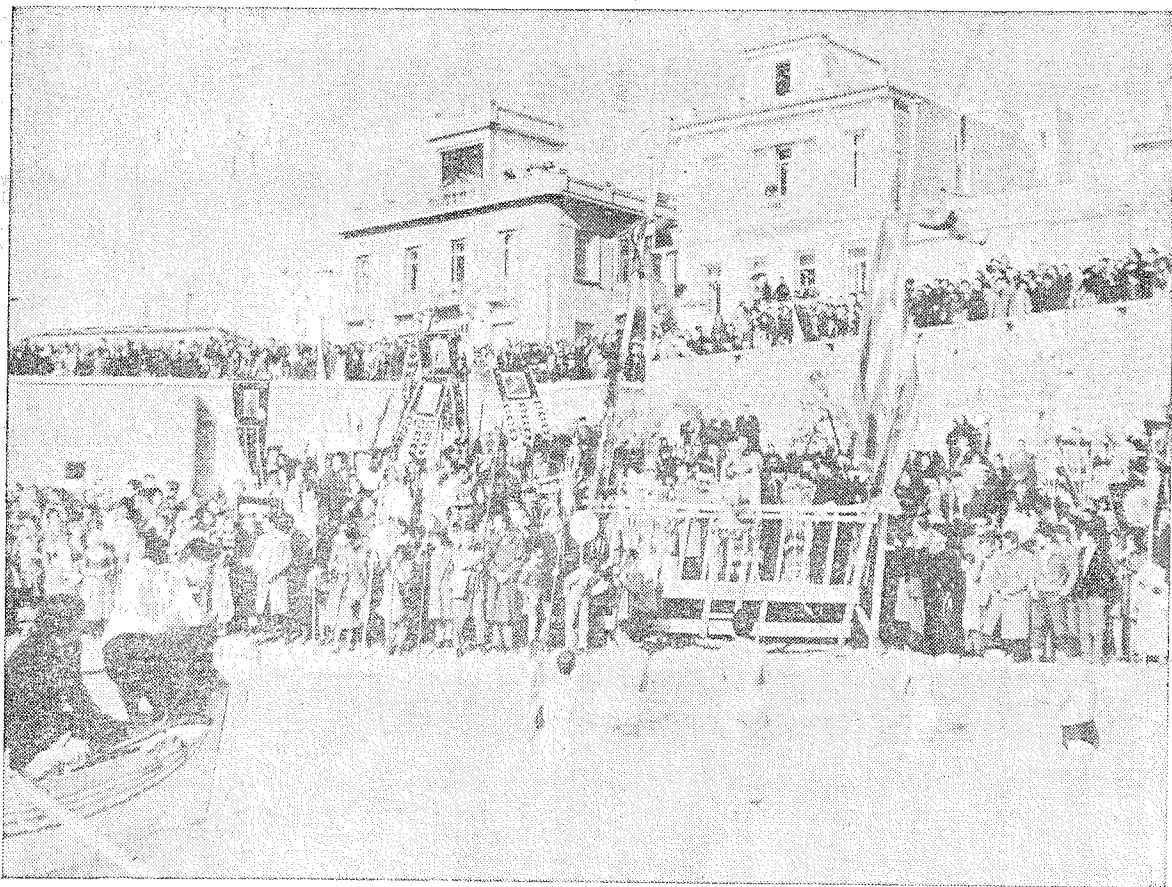
Ἡ ὁρθοδοξία ἀπορρίπτει τὴν προτεσταντικὴν πλάνην τοῦ ἀπολύτου προορισμοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὴν θείαν χάριν διὰ νὰ σωθῇ. Εἶναι ἐνεργητικὸν καὶ ὄχι πα-θητικὸν στοιχεῖον.

Ἄν ἀνήκει μὴ τιμὴ εἰς ἐκείνους ποὺ παραμέ-νουν πιστοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν εἶναι διότι τὴν ὑπε-ρασπίζονται καὶ τὴν διαφυλάττουν ἐνεργητικῶς.

Ἰδοὺ διατὶ ἔχει κολοσσιαὶαν σημασίαν ἡ παρου-σία σας. Διότι αἱ ἀποφάσεις σας θὰ ἐπιδράσουν ἀ-ποφασιστικῶς εἰς τὰ ἐπόμενα βήματα. Εἴτε τὸ θέ-λετε εἴτε ὄχι τὸ αὔριον εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας σας. Ἡ τιμὴ μιᾶς νίκης τῆς ὁρθοδοξίας θὰ σᾶς ἀ-νήκει, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ αἰσχὺν μιᾶς ἀτυχοῦς ἐκ-βάσεως τῆς πορείας θὰ σᾶς βαρύνῃ.

Τὸ πόσα πράγματα, σεβαστοὶ πατέρες, ἐξαρτῶν-ται ἀπὸ τὴν στάσιν σας καὶ τὰς ἀποφάσεις σας, δὲν

Μία ἄλλη ἀθάνατος στιγμή ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Πειραιεῖ. Κληρὸς καὶ λαὸς ἐν κατανύξει καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιᾷ παρακολουθεῖ τὴν τελετὴν τοῦ ἁγιασμοῦ. Τὸ θέαμα ἦτο κάτι ἀπίστευτον. Ἐμνήσθημεν ἡμερῶν ἀρχαίων. Ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ τοῦ πανορθοδόξου χειμάρρου κα-τεκρήμνισε πάντα τὰ φράγματα τὰ ὁποῖα εἶχον στηθῇ ἀπὸ ἐτῶν διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ δύναμις τῆς ἐθριάμβευσε. Καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσι.

εἶναι ἡ ἰδική μας σμικρότης ἐκείνη πού θά σᾶς τὰ ὑποδείξῃ. Σεῖς πρῶτοι γνωρίζετε, ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ πού μέ τόσην ἀγωνιστικήν αἵγλην περιβάλλεται (ὅσον καί ἂν προσπαθοῦν «φιλοτίμως» οἱ ἄσπονδοι φίλοι του νά μειώσουν τήν ση

Οὐ γάρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Ματθ. Ε, 20

μασίαν του), ὁ ἀντίκτυπος λέγομεν φθάνει ἔως τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Καί αὐτὸ πού ὀνομάζεται σήμερον ἐξωτερικὸν πρόβλημα τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν εἶναι καθόλου ζήτημα παρονυχίδος.

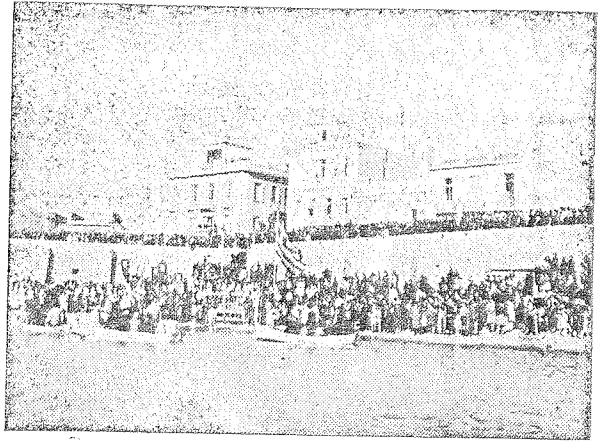
Ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι πολλὰ τελοῦνται εἰς τὰ ἡμετέριον καὶ θρυλλοῦνται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ὅταν συζητοῦνται βλασφημῶς «ἐνώσεις Ἐκκλησιῶν» καὶ ἀνοίγονται αἱ πύλαι εἰς συνέδρια ὁμοιάζοντα μέ τὸν πύργον τῆς Βαβέλ, ἡ στάσις σας θά δώσῃ τὸ μέτρον καὶ τὸν τόνον τῆς ἀντιδράσεως τῆς ὁρθοδόξου συνειδήσεως ἐναντίον κάθε ἀποπειρας νοθεύσεως.

Τὸ νά συστήσωμεν λοιπὸν εἰς ὑμᾶς, νά ἐγκύψετε μέ πολλήν προσοχήν ἐπὶ τῶν κολοσσίων αὐτῶν προβλημάτων τὸ θεωροῦμεν ἀνευλαβές. Ἔχετε ὅλην τὴν πρόνοιαν τῶν ἡγετῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν ταγῶν ὥστε νά μὴ χρειάζεται ἡ ἰδική μας ὑπόμνησις.

Ἀλλὰ τί νά εἴπη κανεὶς καὶ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων τοῦ ἀγῶνος;

Εἶναι τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ὥστε πρέπει νά ἀποσυχολήσουν τὴν εὐσεβῆ σκέψιν σας ἐπὶ πολὺ.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία διὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις ἀφηγεῖται καταγωνισμόν δεινῶν τὰ ὁ-

Εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἐβασίλευεν ἡ ἱερὰ ἔξαρκις τῆς ἑορτῆς. Ἦτο ἀδύνατον ν' ἀτενίσῃ ἄνθρωπος τὸ θέαμα τῶν μυριάδων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νά μὴ αἰσθανθῇ τὸ ὑψηλὸν ρίγος τῆς θρησκευτικῆς ἀνατάσεως. Θέαμα ἐξόχως μεγαλοπρεπές ἀλλὰ καὶ διδαγμα ὕψιστον δι' ὅσους ἐσκέφθησαν νά φιμώσουν τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας.

ποῖα ἐνέπιπτον εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Στοιχεῖα ἀλλότρια, ἐχθρικά, τυχοδιωκτικά, αἰρετικά ἐσπάρασσαν ἐσωτερικῶς τὴν διωκομένην ἑξῶθεν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται.

Τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τοῦ ἀγῶνος, σεβαστοὶ πατέρες, μεγάλα καὶ δυσεπίλυτα καθίστανται ἐπὶ περισσότερον ἀκανθώδη ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐπισκόπων. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ἡ ἔλλειψις εἶναι αἰσθητή, αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀγῶνος δύνανται νά λάβουν καλὴν ἔκβασιν ἂν...

Ἄν καταστήσετε τὸ Διοικητικὸν ὄργανον τῇ παρουσίᾳ μεταβατικῆς ἐποχῆς (τὴν Ἐκκλησιαστικὴν

Ἀφαντάστου ὠραιότητος ὑπῆρξεν ἡ ἐμφάνισις καὶ συνεισφορά τῶν νέων. Μὲ τὴν προσπάθειάν των νά λαμπρύνουν τὴν τελετήν, συνεισέφερον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ὁρθόδοξον. Ἡ τιμὴ πού τοὺς ἀνήκει εἶναι δικαία. Ἀνωτέρω ἐν τμήμα νέων τοῦ Παραρτήματος Σαλαμίνος.

Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματι μου ἐγὼ ποιήσω.

Ἰωαν. ΙΔ, 14

κὴν Ἐπιτροπὴν), ἰσχυρὸν καὶ ἀρμόδιον νά λύῃ τὰ ἀναφυόμενα ζητήματα, νά χαράσῃ τὴν πορείαν τοῦ ἀγῶνος προσανατολιζόμενον πάντοτε μέ γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καὶ τοῦτο θά γίνῃ ἂν τὸ ὀπλίσητε σεῖς μέ τὴν συγκατάθεσίν σας, μέ τὸ κύρος σας, μέ τὴν ἀγωνιστικὴν σας ἐξουσιοδότησιν.

Σεβαστοὶ πατέρες,

Τὸ φορτίον εἶναι βαρὺ ἐπὶ τῶν ὤμων σας.

Ἡ ἐποχὴ μας εἰς μικρὸς Γολγοθᾶς. Ἐν τῷ κόμφῳ θλίβιν ἐξετε, προεφίτευσεν ὁ Σωτὴρ.

Ἐν τούτοις οὐδεὶς διανοεῖται ὀπισθοχώρησιν.

Αἱ περιστάσεις ὅμως ἀπαιτοῦν κάτι περισσότερον. Ἀπαιτοῦν ὀρθὴν πηδαλιουχίαν, ἐπιδεξίαν οἰακοτροφίαν καὶ πλοήγησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκά

φους. Διότι οἱ σκόπελοι βεῖθουν καὶ τὰ βάραθρα χαίνουν ἐμπρός μας.

Διότι τὰ ζητήματα εἶναι θυελλώδη καὶ ἐκτείνονται εἰς ὅλον τὸ εὖρος τῆς ζωῆς.

Διότι ἐχθρὸς τῆς ὀρθοδοξίας δὲν εἶναι μόνον ὁ «μοδερνισμὸς» καὶ «συγχρονισμὸς» τῶν καινοτόμων

πιστῶν τέκνων.

Ἀναμένομεν πολλὰ ἀπὸ τὴν παρουσίαν σας.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ σύμπνοια καὶ συνεργασία σας θὰ ἀνοίξῃ νέαν ἐποχὴν. Καὶ ἐπειδὴ πρῶτοι ὑμεῖς γνωρίζετε τὰς συνεπειὰς μιᾶς ἡλαττωμένης συνεργασίας ἐπὶ τῶν φλεγόντων αἰτῶν προβλημάτων, ἂ-

Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

Ματθ. Ι, 40

Μὴ τρассέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μὴ δέ βελιάτω. Ἐκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

Ἰωαν. ΙΔ, 26

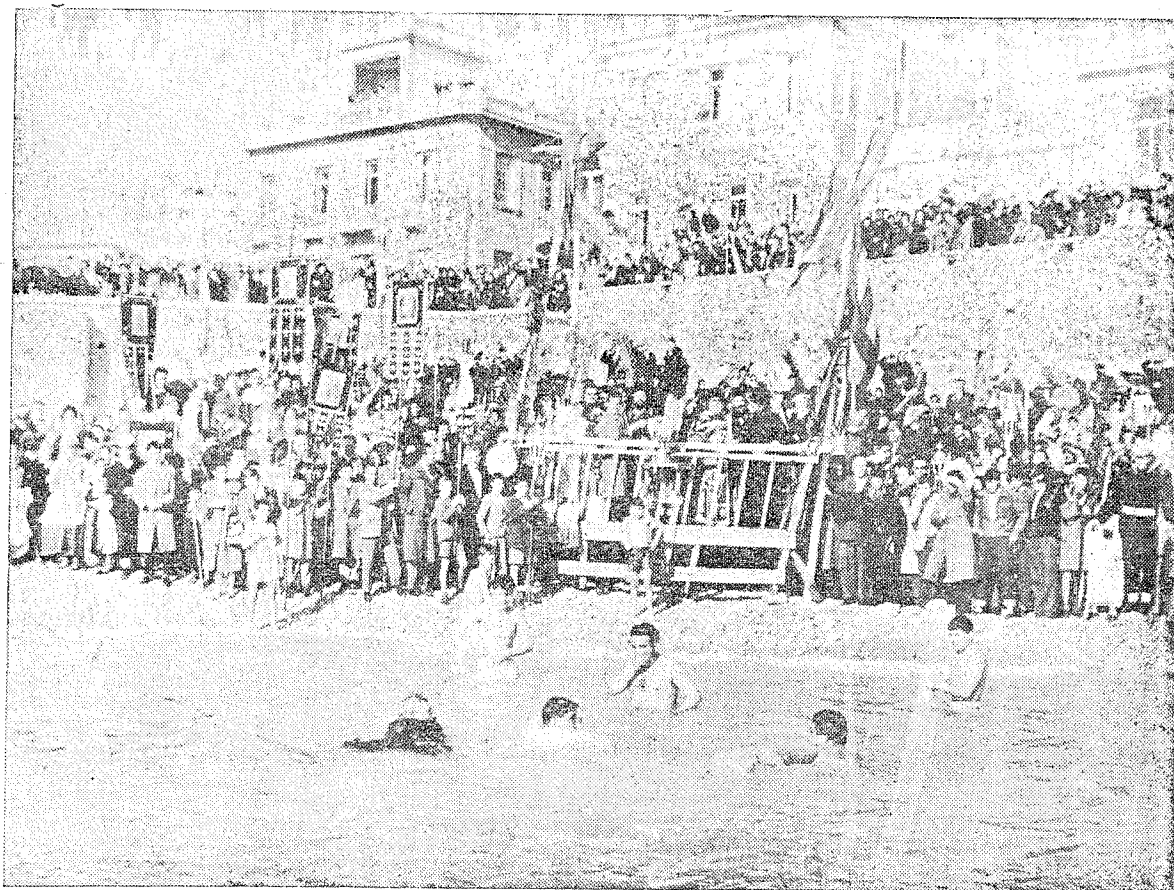
ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνίερὸς καταπάτησις τῶν κανόνων ποῦ γίνεται ἀπὸ γνωστῶς κύκλους «ὀρθοδόξων» οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

Ἄν ἐπισημαίνωμεν τὰ προβλήματα, σεβαστοὶ Πατέρες, εἶναι διότι πιστεύομεν ὅτι θὰ ἐγκύψητε ἕως τὸ βάθος αὐτῶν.

Σὰς ὁμιλοῦμεν τὴν γλῶσσαν τῶν εἰληρινῶν καὶ

ποκλείομεν τὸ ἐνδεχόμενον καὶ τῆς ἐλαχίστης διαταραχῆς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ὁμοφωνίας σας.

Διότι ὁ ἀγὼν εἶναι ὑπὲρ τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ὅλοι σας ἔχετε πεῖραν παλαιμάχων ζηλωτῶν. Διότι ἀπὸ κοινοῦ ἀπαρτίζετε τὴν ἡγεσίαν μας. Καὶ οἱ ἡγέται δὲν σκέπτονται μυωπικῶς, στενοκάρδως, ἐγωϊστικῶς, ἀλλὰ ὅρα

Εὐσεβὴς πανδαισία τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἦτο τὸ θέαμα. Δέκα πέντε χιλιάδας ἐτλεγράφησαν «μετριοφρόνως» οἱ ἀνταποκριταὶ εἰς τὸς Ἐφημερίδας των. Εἰς τὴν πραγματικότητά ὅμως παρίστατο ὅλος ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Ὁ καθεὶς ἀπὸ τὰς χιλιάδας χιλιάδων λαοῦ δὲν ἀντεπροσώπευε μόνον τὸν ἑαυτὸν του ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἑτέρους δέκα, ἑκατὸν, χιλίους. Ἔτσι πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ὁ δυναμισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου ποταμοῦ, ὅστις τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων καὶ πορὰ τὴν ἀπεργίαν τῆς συγκοινωνίας τῶν λεωφορείων, εὔρε τρόπεν νὰ διαδηλώσῃ δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὸν ἀκαταπόνητον ὀρθόδοξον ἡρωϊσμόν του.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ματίζονται τοὺς ἐσχάτους σκοποὺς τῶν ἀγώνων.

Ἡμεῖς οἱ ἅπλοῖ στρατιῶται τῆς Ἐκκλησίας, ἰστάμενοι ἀπαρασλεύτως εἰς τὰς θέσεις τῶν ὁποίων σεῖς ἔχετε τὸ γενικὸν πρόσταγμα, χαιρετίζομεν τὴν παρουσίαν σας ὡς τὸ πλέον εὐοίωνον γεγονὸς τῶν ἡμερῶν μας, ἀναμένοντες ἐναγωνίως ἀπὸ τὴν πεφωτισμένην ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος κρίσιν

σας νὰ ἀνατείλῃ τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς ὁρθοδόξου σκέψεως καθὼς αὐτὸς ὁ Κύριος τὸ ὑπεσχέθη εἰπὼν: «ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ πράγματος, οὐ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὐ γὰρ εἰσὶν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. ΙΗ 19, 20).

Ἡ Σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας»

Καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα.
Ἰωαν. ΙΕ, 3,5

Ἀμήν. ἀμήν λέγω ὑμῖν οὐτις εἴσα ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν αἰτεῖτε καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Ἰωαν. ΙΣΤ, 23

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν πάσης περιγραφῆς τελετὴν τῶν Θεοφανείων. Οἱ λειτουργήσαντες Ἱερεῖς μας ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς ἱερᾶς πομπῆς. Διακρίνεται ὁ σεβάσμιος καὶ ἡρωϊκὸς μαχητὴς τοῦ Ἀγῶνος Ἀρχιμανδρ. πατὴρ Ἀκάκιος, Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀριστερὰ ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κιούσης Γραμματεὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Κόζης, δεξιὰ δὲ ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμ. πατὴρ Παῖσιος. Αἱ χιλιάδες λαοῦ ἐξέφρασαν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς πνευματικὸς τῶν ἡγήτορας διὰ τὴν ἀριτίαν ὁργάνωσιν τῆς τελετῆς.